

Bet. o. lovf. om Danmarks tiltrædelse af EF m. m.

ske vækst i de kommende årtier. EF-kommissionen har fremlagt tanker om, at fællesmarkedets fremtidige industripolitik tager særligt hensyn til udviklingen af de fattige landes industriproduktion. Danmark må som medlem af EF medvirke til at fremme en sådan positiv politik over for udviklingslandene.

Medlemskab af EF vil betyde, at Danmark kommer ind i et samarbejde, der giver os indflydelse på udformningen af en politik, som kan afværge truslen imod det menneskelige livsmiljø. Behovet for et forpligtende internationalt samarbejde om bekæmpelse af forurening tilsiger dansk støtte til, at EFs organer får betydelig myndighed inden for væsentlige områder af miljøpolitikken.

EF bygger på internationale retsregler, hvis håndhævelse er sikret ved Den europæiske Domstol. Dette giver ikke mindst de små medlemslande en betydelig grad af sikkerhed.

Oprettelse af nye institutioner eller udvidelse af de eksisterendes beføjelser bør ikke være et mål i sig selv, men alene et middel til løsning af samarbejdsopgaver, som man i øvrigt kan blive enig om. Spørgsmålet kan blive aktuelt, efterhånden som nye samarbejdsområder inddrages. Der bør arbejdes for en styrkelse af Det europæiske Parlament.

Flertallet har noteret sig, at der er både traktatmæssig og politisk baggrund for, at Luxembourg-forliget vil blive opretholdt i et udvidet EF.

Dansk medlemskab af Fællesskaberne er en udfordring for det danske folk, og den kan tilføre os meget værdifuldt, ligesom Danmark også kan yde værdifulde bidrag til det europæiske samarbejde.

Et *mindretal* (Auken, Frode Jakobsen, Gert Petersen og Morten Lange) udtaler følgende:

Spørgsmålet om tilslutning til De europæiske Fællesskaber er af afgørende og skæbnesvanger betydning for vort land. Allerede i dag er Fællesskaberne præget af bureaukrati og formynderi udøvet over medlemsstaterne og disses borgere på grundlag af en konservativ filosofi. Hertil kommer, at Fællesskaberne er i færd med at udvikle sig til en

økonomisk union og en storpolitisk blok-dannelse.

Medlemskab vil med sikkerhed medføre en beskæring af vort folks selvbestemmelsesret, ikke mindst på områder, hvor befolkningen hidtil har kunnet træffe sine beslutninger uden indblanding udefra. Men hvis fællesskaberne, hvad man må forudse, udvikler sig som angivet i Haag-erklæringen af december 1969 og i resolutionen af februar 1971, vil der blive skåret langt, langt dybere. Medlemskabet vil ikke alene være til ubodelig skade for alle bestræbelser for at udvikle vort samfund i demokratisk og human retning; en række opnåede fremskridt vil blive sat på spil, og andre må udskydes på ubestemt tid. Udviklingen i Danmark vil ikke længere være bestemt af meningsbrydninger i det danske folk, men af de meninger, der er acceptable på „fællesskabsplan“, og som bringes til udførelse af fællesskaberne.

Mindretallet finder derfor, at dansk medlemskab af fællesskaberne må afvises, og skal i det følgende begrunde denne holdning nærmere.

Udenrigspolitik.

Både Haag-erklæringen af december 1969, Davignon-beslutningen og ikke mindst en række udtalelser fra en række ledende politikere i EF-landene og Storbritannien vidner om, at toneangivende kredse i disse lande ikke opfatter det økonomiske samarbejde som et mål i sig selv, men som udgangspunkt for genskabelse af en stormagtsrolle, som de store vesteuropæiske stater enkeltvis har måttet afstå efter den 2. verdenskrig. Disse politiske perspektiver indebærer på længere sigt en kraftig begrænsning i Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitiske handlemfrihed, såfremt Danmark tilslutter sig Fællesskaberne.

Dansk medlemskab af en blokdannelse, der er præget af de tidligere kolonimagter og deres tankegang, vil desuden øve en yderst negativ indflydelse på vore muligheder for at føre en politik, der er solidarisk med den 3. verden.

EF er i kraft af de enkelte landes omfattende økonomiske og politiske interesser og gennem et mønster af særlige associeringsaftaler i færd med at skabe en zone af EF-afhængige stater i det sorte Afrika og giver